

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 185 (XXIX) — Nr. 540

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 10 iulie 2017

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
	Decizia nr. 283 din 4 mai 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 alin. (7) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2007 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei și ale art. 4 alin. (4), (4 ¹) și (4 ²) și ale art. 6 alin. (2 ¹), (2 ²) și (9) din Legea nr. 220/2008 pentru stabilirea sistemului de promovare a producerii energiei din surse regenerabile de energie	2-6
DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI		
534.	— Decizie privind acordarea calității de consilier onorific al prim-ministrului pentru Strategia de Dezvoltare Economică Integrată domnului Dumitru-Remus Vulpescu	7
535.	— Decizie pentru stabilirea unor atribuții la nivelul conducerii Secretariatului General al Guvernului	7

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 283**

din 4 mai 2017

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 alin. (7) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2007 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei și ale art. 4 alin. (4), (4¹) și (4²) și ale art. 6 alin. (2¹), (2²) și (9) din Legea nr. 220/2008 pentru stabilirea sistemului de promovare a producerii energiei din surse regenerabile de energie

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Simina Popescu-Marin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Luminița Nicolescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 alin. (7) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2007 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, ale art. 4 alin. (4), (4¹) și (4²) și ale art. 6 alin. (2), (2²) și (9) din Legea nr. 220/2008 pentru stabilirea sistemului de promovare a producerii energiei din surse regenerabile de energie, excepție ridicată de Societatea Renewpower Energy — S.A. din Cluj-Napoca în Dosarul nr. 1.453/33/2015 al Curții de Apel Cluj — Secția a III-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului nr. 822D/2016 al Curții Constituționale.

2. La apelul nominal răspunde, pentru autorul excepției, avocatul Ovidiu Podaru, din cadrul Baroului Cluj, cu împuternicire avocațială depusă la dosar. Lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 983D/2016, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 alin. (7) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2007 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, excepție ridicată de Societatea Pve Project — S.R.L. din Cluj-Napoca în Dosarul nr. 1.454/33/2015 al Curții de Apel Cluj — Secția a III-a contencios administrativ și fiscal.

4. La apelul nominal răspunde, pentru autoarea excepției, avocatul Ovidiu Podaru, din cadrul Baroului Cluj. Lipsesc celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Având în vedere obiectul parțial identic al excepțiilor de neconstituționalitate, Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor. Avocatul autorilor excepțiilor este de acord cu conexarea cauzelor. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu măsura conexării dosarelor. Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 983D/2016 la Dosarul nr. 822D/2016, care a fost primul înregistrat.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul avocatului autorilor excepțiilor, care solicită admiterea

criticilor de neconstituționalitate ale acestora, sens în care precizează că prevederile art. 5 alin. (7) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2007, stabilind competența exclusivă a Curții de Apel București, în materia reglementată, aduc atingere dreptului persoanei vătămate la acțiune în fața instanțelor de contencios administrativ. Stabilirea acestei competențe exclusive nu e motivată în cuprinsul ordonanței de urgență sau în nota de fundamentare a acesteia și, de asemenea, această regulă nu e stabilită prin lege. Or, ordonanțele de urgență nu pot afecta exercițiul dreptului fundamental la acțiune în contencios administrativ. Referitor la dispozițiile art. 4 alin. (4), (4¹) și (4²) și ale art. 6 alin. (2¹), (2²) și (9) din Legea nr. 220/2008, susține că aceste norme sunt neconstituționale, deoarece măsurile de modificare a cotelor anuale de energie, de amânare temporară de la tranzacționare și de reducere a perioadei de valabilitate a certificatelor verzi nu respectă exigențele de previzibilitate a normelor și au caracter disproporționat. În raport de aceste critici, solicită un reviriment jurisprudențial față de Decizia Curții Constituționale nr. 665 din 8 noiembrie 2016.

7. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale. Precizează că stabilirea competenței exclusive a Curții de Apel București de a judeca contestațiile împotriva ordinelor și deciziilor emise de președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei în exercitarea atribuțiilor sale nu echivalează cu restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, prevăzută de dispozițiile art. 53 din Constituție. De asemenea, prevederile criticate cuprinse în Legea nr. 220/2008 stabilesc cu claritate și precizie nivelul cotei de energie electrică, în funcție de exigențele sistemului energetic, astfel încât criticile de neconstituționalitate referitoare la o pretinsă împrevizibilitate pentru destinarii lor sunt neîntemeiate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

8. Prin Sentința civilă nr. 133 din 21 aprilie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 1.453/33/2015, **Curtea de Apel Cluj — Secția a III-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 alin. (7) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2007 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei și ale art. 4 alin. (4), (4¹) și (4²) și ale art. 6 alin. (2), (2²) și (9) din Legea nr. 220/2008 pentru stabilirea sistemului de promovare a producerii energiei din surse regenerabile de energie.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Societatea Renewpower Energy — S.A. din Cluj-Napoca într-o cauză având ca obiect cererea de anulare a unor acte administrative cu caracter normativ.

9. Prin Sentința civilă nr. 118 din 14 aprilie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 1.454/33/2015, **Curtea de Apel Cluj — Secția a III-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 alin. (7) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2007 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Societatea Pve Project — S.R.L. din Cluj-Napoca, într-o cauză având ca obiect cererea de anulare a unor acte administrative cu caracter normativ.

10. **În motivarea excepțiilor de neconstituționalitate** autorii acestora susțin, în esență, că prevederile art. 5 alin. (7) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2007 sunt neconstituționale, deoarece stabilesc competența teritorială exclusivă a Curții de Apel București pentru a judeca contestațiile împotriva ordinelor și deciziilor emise de președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei.

11. Referitor la prevederile art. 4 alin. (4), (4¹) și (4²) din Legea nr. 220/2008, se susține că modificările aduse prin textele de lege criticate au păstrat cotele stabilite de lege doar pentru anii care au trecut deja (până în anul 2013), respectiv, au transformat această cotă într-un parametru care poate fi modificat în mod imprevizibil, pe fiecare an, de către o autoritate publică.

12. În ceea ce privește prevederile art. 6 alin. (2¹) și (2²) din Legea nr. 220/2008, autorii susțin că amânarea tranzacționării unui număr de certificate verzi se face pe o perioadă de trei ani, cu posibilitatea de recuperare a tranzacționării doar în șase ani, în vreme ce normele inițial adoptate de către legiuitor prevedeau o piață în continuă tranzacționare a certificatelor verzi obținute, în funcție de cantitatea de energie electrică produsă din surse regenerabile de energie. Modificările aduse, în mod cert, perturbă tranzacționarea în condiții normale de concurență și modifică parametrii de cerere și ofertă pe piața certificatelor verzi, aspect ce nu putea fi prevăzut și care face ca modul de valorificare a certificatelor verzi să nu fie previzibil pentru producătorii de energie electrică din surse regenerabile de energie.

13. În privința prevederilor art. 6 alin. (9) din Legea nr. 220/2008, se susține că perioada de valabilitate a certificatelor verzi a fost redusă prin această normă, de la 16 luni la 12 luni, restrângând posibilitatea de tranzacționare a producătorilor. Normele privind amânarea certificatelor verzi și cele prin care s-a redus perioada de valabilitate a certificatelor verzi au ca efect blocarea tranzacțiilor pe piața certificatelor verzi și, prin aceasta (perioada de valabilitate expirând fără a se putea tranzacționa), determină încălcarea însăși a dreptului de proprietate pe care îl au producătorii asupra acestor titluri de valoare.

14. **Curtea de Apel Cluj — Secția III-a contencios administrativ și fiscal** apreciază că normele vizate de criticile de neconstituționalitate au legătură cu soluționarea cauzei, chiar și în cazul prevăzut de art. 5 alin. (7) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2007. Instanța judecătorească reține că Decizia Curții Constituționale nr. 136 din 10 martie 2015 a vizat numai termenul în care pot fi atacate ordinele și deciziile emise de către președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei și nu competența instanței de a soluționa acțiunile în contencios administrativ împotriva acestor ordine. Referitor la neconstituționalitatea art. 5 alin. (7) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2007, instanța judecătorească mai consideră că prevederile art. 52 din Constituție nu se referă la competența instanțelor chemate să judece litigiile de contencios administrativ, având ca deziderat doar dreptul persoanei vătămate de a obține în contencios administrativ recunoașterea dreptului, anularea actului și repararea pagubei,

în timp ce art. 10 din Legea nr. 554/2004 instituie o competență alternativă de favoare, lăsată la latitudinea reclamantului. Această competență de favoare este înlăturată printr-o lege organică, deoarece Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2007 a fost aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 160/2012, partea reclamantă având posibilitatea să introducă o acțiune în contencios administrativ doar la Curtea de Apel București. În accepțiunea instanței judecătorești, prevederile art. 53 din Constituție se referă doar la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți fundamentale. Or, în acest caz, nu s-a adus o restrângere a acestor drepturi, care sunt în continuare recunoscute de lege. De asemenea, în condițiile în care derogarea s-a stabilit printr-o lege organică, instanța judecătorească apreciază că prevederea legală criticată nu este neconstituțională. În ceea ce privește urgența adoptării acestei ordonanțe, este evident un domeniu de importanță națională a cărui reglementare poate fi efectuată în regim de urgență, fără a încălca dispozițiile art. 115 alin.(4) din Constituție. Referitor la neconstituționalitatea prevederilor criticate din Legea nr. 220/2008, instanța consideră ca aceste norme nu sunt neconstituționale, apreciind că sunt respectate dispozițiile art. 23 din Constituție, precum și principiile securității juridice, previzibilității legii și încrederii legitime.

15. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

16. **Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 alin. (7) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2007 și ale art. 4 alin. (4), (4¹) și (4²), precum și ale art. 6 alin. (2¹), (2²) și (9) din Legea nr. 220/2008 este neîntemeiată. Astfel, în privința prevederilor art. 5 alin. (7) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2007, reține că instituirea unor condiții formale, cum ar fi, de exemplu, stabilirea competenței unei anumite instanțe, nu poate fi considerată drept o negare a efectivității dreptului persoanei vătămate de o autoritate publică de a-i fi recunoscut dreptul pretins, de a fi anulat actul vătămător și de a fi reparată paguba. Totodată, anumite condiționări ale dreptului de petiționare constituie o expresie a obligativității exercitării drepturilor și libertăților cu buna-credință, în limitele instituite de lege. În ceea ce privește încălcarea art. 115 alin. (4) din Constituție, precizează că urgența a fost justificată în preambulul proiectului de act normativ. Referitor la prevederile criticate din Legea nr. 220/2008, reține că stabilirea anuală a nivelului cotei de energie electrică, în funcție de exigențele sistemului energetic, nu poate conduce la o lipsă de claritate și previzibilitate a normelor criticate. De asemenea, măsura reglementată de textele de lege criticate are caracter provizoriu și nu afectează substanța dreptului de proprietate privată, ale cărui conținut și limite sunt stabilite prin lege.

17. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepțiilor de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile avocatului autorilor excepțiilor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

18. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

19. Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum este reținut în dispozitivul actului de sesizare în Dosarul nr. 1.453/33/2015 al Curții de Apel Cluj — Secția a III-a contencios administrativ și fiscal, îl constituie prevederile art. 5 alin. (7) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2007 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 337 din 18 mai 2007, modificată și completată prin art. 1 pct. 1 și 2 din Legea nr. 160/2012 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 33/2007 privind modificarea și completarea Legii energiei electrice nr. 13/2007 și Legii gazelor nr. 351/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 685 din 3 octombrie 2012.

20. Referitor la prevederile criticate din Legea nr. 220/2008, examinând considerentele actului de sesizare, notele scrise ale autorului excepției și criticile de neconstituționalitate, Curtea observă că acestea se referă, în realitate, la art. 6 alin. (2¹), și nu la art. 6 alin. (2) din Legea nr. 220/2008, așa cum reține instanța judecătorească în dispozitivul actului de sesizare. Ca urmare, Curtea va reține, ca obiect al excepției, prevederile art. 4 alin. (4), (4¹) și (4²) și ale art. 6 alin. (2¹), (2²) și (9) din Legea nr. 220/2008. De asemenea, Curtea observă că, ulterior sesizării sale, prevederile art. 4 alin. (4¹) și (4²) din Legea nr. 220/2008, republicată, cu modificările și completările ulterioare, au fost abrogate prin art. VI din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2017 privind modificarea și completarea Legii nr. 220/2008 pentru stabilirea sistemului de promovare a producerii energiei din surse regenerabile de energie și pentru modificarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 224 din 31 martie 2017. Totodată, prevederile art. 6 alin. (2²) din Legea nr. 220/2008 au fost modificate potrivit art. 1 pct. 10 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2017. Cu toate acestea, având în vedere că, în cauza dedusă judecării instanței judecătorești, au produs efecte juridice prevederile din Legea nr. 220/2008, în forma anterioară intervenției evenimentelor legislative menționate, Curtea, în lumina Deciziei sale nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, urmează a examina constituționalitatea prevederilor art. 4 alin. (4), (4¹) și (4²) și ale art. 6 alin. (2¹), (2²) și (9) din Legea nr. 220/2008 pentru stabilirea sistemului de promovare a producerii energiei din surse regenerabile de energie, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 577 din 13 august 2010, modificată și completată prin Legea nr. 23/2014 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2013 privind modificarea și completarea Legii nr. 220/2008 pentru stabilirea sistemului de promovare a producerii energiei din surse regenerabile de energie, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 184 din 14 martie 2014, care au următorul cuprins:

— Art. 4 alin. (4), (4¹) și (4²): „(4) Cotele anuale obligatorii de energie electrică produsă din surse regenerabile de energie care beneficiază de sistemul de promovare prin certificate verzi pentru perioada 2010—2013 sunt următoarele: 2010 — 8,3%; 2011 — 10%; 2012 — 12%; 2013 — 14%.

(4¹) Începând cu anul 2014, ANRE monitorizează anual cotele anuale realizate de energie electrică produsă din surse regenerabile de energie care beneficiază de sistemul de promovare prin certificate verzi și, în funcție de gradul de realizare a obiectivului național și de impactul la consumatorul final, estimează, publică pe site-ul propriu și informează Guvernul până la data de 30 iunie a anului curent asupra nivelului cotei anuale obligatorii de energie electrică produsă din surse regenerabile de energie, care beneficiază de sistemul de promovare prin certificate verzi pentru anul următor.

(4²) Pentru perioada 2015—2020, cota anuală obligatorie de energie electrică produsă din surse regenerabile de energie,

care beneficiază de sistemul de promovare prin certificate verzi, se stabilește anual și se aprobă prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Departamentului pentru Energie, în termen de 60 de zile de la data comunicării acesteia de către ANRE.”;

— Art. 6 alin. (2¹), (2²) și (9): „(2¹) În perioada 1 iulie 2013—31 martie 2017 se amână temporar tranzacționarea unui număr de certificate verzi din cele prevăzute la alin. (2), pentru fiecare 1 MWh produs și livrat de producătorii de energie electrică din surse regenerabile, acreditați de ANRE până la data de 31 decembrie 2013, după cum urmează:

a) un certificat verde pentru centralele hidroelectrice noi, cu puteri instalate de cel mult 10 MW;

b) un certificat verde pentru centralele electrice eoliene;

c) două certificate verzi pentru centralele electrice solare.

(2²) Recuperarea certificatelor verzi amânate conform prevederilor alin. (2¹) se va face începând cu 1 aprilie 2017 pentru centralele prevăzute la alin. (2¹) lit. a) și c), respectiv începând cu data de 1 ianuarie 2018 pentru centralele prevăzute la alin. (2¹) lit. b), eșalonat cel mult până la data de 30 decembrie 2020. (...)

(9) Certificatele verzi emise de operatorul de transport și sistem au o durată de valabilitate de 12 luni.”

Prevederile art. 5 alin. (7) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2007 au următorul cuprins: „Ordinele și deciziile emise de președinte în exercitarea atribuțiilor sale pot fi atacate în contencios administrativ la Curtea de Apel București, în termen de 30 de zile de la data publicării acestora în Monitorul Oficial al României, Partea I, respectiv de la data la care au fost notificate părților interesate”.

21. În opinia autorilor excepției, prevederile art. 5 alin. (7) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2007 contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în: art. 52 privind dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și art. 115 alin. (4) și (6) privind condițiile și limitele adoptării ordonanțelor de urgență, în timp ce prevederile art. 4 alin. (4), (4¹), și (4²), precum și ale art. 6 alin. (2¹), (2²) și (9) din Legea nr. 220/2008 contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 23 alin. (11) privind prezumția de nevinovăție. Totodată, din motivarea excepției, se deduce și invocarea încălcării art. 1 alin. (5) privind obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor și art. 44 privind dreptul de proprietate privată din legea fundamentală.

22. Examinând excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 alin. (7) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2007, Curtea observă că, în cauză, criticile de neconstituționalitate sunt distincte de cele formulate cu prilejul soluționării excepției de neconstituționalitate a aceluiași prevederi legale prin Decizia nr. 136 din 10 martie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 315 din 8 mai 2015. Cu acel prilej, Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că „prevederile art. 5 alin. (7) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2007 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, prin care se stabilește un termen pentru atacarea în contencios administrativ a actelor administrative cu caracter normativ emise de președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei în exercitarea atribuțiilor sale, sunt neconstituționale”.

23. În cauza de față, criticile de neconstituționalitate vizează instituirea competenței exclusive a Curții de Apel București pentru atacarea în contencios administrativ a ordinelor și deciziilor emise de președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, ceea ce, în opinia autorului excepției de neconstituționalitate, încalcă art. 52 privind dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 115 alin. (4) și (6) privind condițiile și limitele adoptării ordonanțelor de urgență.

24. În jurisprudența sa, Curtea Constituțională a statuat că, prin ridicarea din nou a unei excepții de neconstituționalitate identice sub aspectul obiectului, dar și al criticilor de neconstituționalitate, are loc înfrângerea caracterului general obligatoriu al deciziei Curții Constituționale și se încalcă art. 147 alin. (4) din Constituție și art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 664 din 8 noiembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 100 din 3 februarie 2017). Or, prezenta excepție de neconstituționalitate, deși se identifică prin același obiect [art. 5 alin. (7) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2007], este distinctă sub aspectul criticilor de neconstituționalitate formulate, și, în consecință, Curtea urmează a examina constituționalitatea acestor prevederi de lege.

25. Astfel, în ceea ce privește critica de neconstituționalitate formulată în raport cu art. 52 și art. 115 alin. (6) din Constituție, prin prisma stabilirii competenței materiale și teritoriale a Curții de Apel București pentru atacarea în contencios administrativ a actelor și ordinelor emise de președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, Curtea constată că soluții legislative similare, de atribuire a competenței materiale și teritoriale exclusive unei singure instanțe, se regăsesc și în alte acte normative, cum ar fi, de exemplu, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității (art. 11) și Legea partidelor politice nr. 14/2003 (art. 21). Aceste soluții au fost supuse controlului instanței de contencios constituțional, care a reținut că instituirea unei astfel de competențe este rezultatul opțiunii legiuitorului și că, potrivit art. 126 alin. (1) și (2) din Constituție, justiția se realizează prin instanțele judecătorești, a căror competență este stabilită numai prin lege (a se vedea, spre exemplu, deciziile nr. 1.415 din 20 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 839 din 28 noiembrie 2011 și nr. 218 din 13 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 271 din 24 aprilie 2012). Considerentele reținute în deciziile precitate se aplică *mutatis mutandis* și în prezenta cauză.

26. Referitor la invocarea încălcării art. 115 alin. (4) din Constituție, Curtea observă că, în cuprinsul ordonanței de urgență, a fost motivată urgența adoptării acestui act normativ și prezentată situația extraordinară a cărei reglementare nu putea fi amânată, prin necesitatea adoptării de măsuri imediate, pentru a evita dificultăți în ceea ce privește o funcționare optimă, la cel mai înalt nivel, a aparatului de lucru al Guvernului, având în vedere constituirea unei autorități unice de reglementare în sectorul energiei și gazelor naturale, respectiv Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei, care preia atribuțiile, bugetul, sursele de finanțare, personalul, drepturile și obligațiile Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Gazelor Naturale, care se desființează. În aceste condiții, Guvernul a apreciat că este necesară adoptarea cu caracter de urgență a unor reguli de organizare și funcționare specifice unei singure autorități, care să asigure ducerea la îndeplinire a competențelor și atribuțiilor acesteia în condiții de eficiență, transparență și tratament nediscriminatoriu.

27. În aceste condiții, ținând seama de împrejurarea că, potrivit art. 115 alin. (4) și (6) din Constituție, pe calea ordonanței de urgență se poate reglementa și în materii care fac obiectul legilor organice, critica de neconstituționalitate formulată în cauză nu subzistă. De altfel, Curtea reține că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2007 a fost aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 160/2012, act normativ adoptat cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituție, referitoare la legile organice.

28. În aceste condiții, Curtea reține că stabilirea competenței unei anumite instanțe judecătorești nu poate fi considerată drept o negare a efectivității dreptului persoanei vătămate de o autoritate publică de a-i fi recunoscut dreptul pretins, de a fi anulat actul vătămător și de a-i fi reparată paguba, și, prin

urmare, constată că prevederile de lege criticate nu au semnificația juridică a restrângerii exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți fundamentale, prevăzute de dispozițiile art. 53 din Constituție.

29. Referitor la prevederile art. 4 alin. (4), (4¹) și (4²) din Legea nr. 220/2008, Curtea observă că acestea au mai fost supuse controlului de constituționalitate, iar prin Decizia nr. 108 din 25 februarie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 358 din 10 mai 2016 și Decizia nr. 665 din 8 noiembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 159 din 3 martie 2017, Curtea Constituțională a respins criticile de neconstituționalitate. Curtea a reținut, în esență, că, în scopul stimulării creșterii producției de energie regenerabilă și atingerii obiectivului impus la nivelul Uniunii Europene de creștere cu 20% până în 2020 a resurselor regenerabile de energie, prin Legea nr. 220/2008 s-au adoptat unele dispoziții de natură să asigure investitorilor români și străini un sprijin pentru promovarea activităților economice în acest domeniu. Între facilitățile acordate potrivit legii se regăsește acordarea cu titlu gratuit de certificate verzi, care, în urma valorificării pe piața centralizată sau pe piața bilaterală, are scopul de a asigura obținerea unor venituri suplimentare producătorilor de energie din surse regenerabile.

30. Curtea a mai reținut că adoptarea Legii nr. 23/2014 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2013 privind modificarea și completarea Legii nr. 220/2008 pentru stabilirea sistemului de promovare a producerii energiei din surse regenerabile de energie [prin care au fost introduse în cuprinsul legii prevederile art. 4 alin. (4¹) și (4²)] nu echivalează cu încheierea unui contract între statul român și potențialii investitori români sau străini și nici nu garantează în favoarea acestora un drept de proprietate asupra unei anumite valori a certificatelor verzi atribuite, ci doar creează cadrul legislativ care, ținând seama de imperativele dreptului la un mediu înconjurător sănătos și echilibrat ecologic, să le ofere investitorilor un climat atrăgător de afaceri.

31. Ceea ce modifică noua reglementare este modalitatea de stabilire a cotelor anuale obligatorii. Dacă vechea lege prevedea în chiar conținutul său cuantumul cotei, actuala reglementare stabilește că acesta poate varia în funcție de anumite criterii, instituind un mecanism suficient de elastic care să permită o adaptare dinamică la condițiile existente pe piață. Modificarea a fost justificată în Expunerea de motive ce însoțește legea. Astfel, Curtea a reținut că noua lege introduce obligația Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei de a reglementa, cu aprobarea Guvernului, prin cote anuale, cantitatea de energie electrică din surse regenerabile care se va prelua în Sistemul Electroenergetic Național, cu beneficiul sistemului de promovare prin certificate verzi, pe baza unor contracte încheiate cu producătorii de energie electrică din surse regenerabile. Tranzacționarea certificatelor verzi se realizează, în continuare, pe piața de certificate verzi, care este o piață concurențială, separată de piața de energie electrică. Deși legea stabilește un preț minim al certificatului verde, Curtea a constatat că nici vechea reglementare nu garanta și nici actuala schemă de sprijin nu garantează un venit minim pentru beneficiarii săi. În plus, prin Decizia Comisiei Europene nr. 2.886 din 4 mai 2015 — Ajutor de stat SA. 37177 (2015/NN) — România — Modificări ale schemei de sprijin pentru promovarea energiei electrice din surse regenerabile prin certificate verzi, rectificată prin Decizia nr. 5.149 din 28 iulie 2015, Comisia Europeană a autorizat modificările aduse schemei, inclusiv pe cele aduse prin Legea nr. 23/2014, la paragraful 79. Așa fiind, Curtea a constatat că, prin aplicarea schemei de sprijin, în patrimoniul beneficiarilor nu s-a născut un drept de proprietate privată asupra unui venit minim (bun), ci, așa cum s-a arătat în prealabil, legea acordă o facilitate investitorilor, sub forma unor venituri suplimentare celor realizate din vânzarea energiei produse, de natură să compenseze costurile generate de

investițiile efectuate pentru implementarea tehnologiilor necesare producerii de energie electrică din surse regenerabile.

32. Dispozițiile legale criticate nu prevăd eliminarea facilităților acordate investitorilor, ci doar reglementarea obligației Guvernului de a stabili, prin hotărâre, cota anuală obligatorie de energie electrică produsă din surse regenerabile de energie, care beneficiază de sistemul de promovare prin certificate verzi, cotă anuală comunicată de Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei. Potrivit noilor norme, cota anuală nu este fixă, prestabilită, ci variază de la an la an, fiind calculată în funcție de gradul de realizare a obiectivului național și de impactul la consumatorul final, pe baza unor criterii economice clare și previzibile, adaptate pieței astfel reglementate.

33. Curtea a reținut drept o certitudine faptul că numărul de certificate verzi necesare pe piață într-un anumit an este direct proporțional cu nivelul cotei anuale obligatorii, astfel că orice modificare a acesteia produce un efect asupra numărului de certificate verzi ce vor putea fi valorificate de beneficiarii acestora, respectiv de producătorii de energie electrică din surse regenerabile. Însă, în măsura în care autoritățile cu competențe de monitorizare în domeniu au constatat o supracompensare a acestor costuri, coroborată cu dezvoltarea susținută a capacităților instalate, pe de o parte, și cu problemele de suportabilitate a prețului energiei din partea consumatorilor finali, pe de altă parte, opțiunea legiuitorului român de a adapta schema de sprijin la noile realități sociale și economice sub aspectul reevaluării cuantumului cotei anuale obligatorii de energie electrică apare ca fiind nu doar justificată, ci și necesară și oportună. O atare modificare nu produce însă nicio consecință asupra valabilității certificatelor verzi deja emise, valorificarea acestora urmând a se realiza în concordanță cu dispozițiile legii.

34. Pentru toate aceste argumente, Curtea a constatat că dispozițiile legale nu afectează dreptul de proprietate al beneficiarilor schemei de sprijin.

35. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate raportată la dispozițiile art. 1 alin. (5) din Constituție, Curtea a apreciat că este neîntemeiată, întrucât normele modificatoare respectă exigențele de calitate inerente unui text de lege, conținutul lor fiind suficient de clar, precis și previzibil, astfel încât se pot determina neechivoc drepturile și obligațiile destinatarilor legii.

40. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de S.C. Renewpower Energy — S.A. din Cluj-Napoca în Dosarul nr. 1.453/33/2015 al Curții de Apel Cluj — Secția a III-a contencios administrativ și fiscal și de Societatea Pve Project — S.R.L. din Cluj-Napoca în Dosarul nr. 1.454/33/2015 al aceleiași instanțe judecătorești și constată că prevederile art. 5 alin. (7) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2007 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei și ale art. 4 alin. (4), (4¹) și (4²) și ale art. 6 alin. (2¹), (2²) și (9) din Legea nr. 220/2008 pentru stabilirea sistemului de promovare a producerii energiei din surse regenerabile de energie sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Cluj — Secția a III-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 4 mai 2017.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

36. De altfel, Curtea a subliniat că nu există o echivalență semantică între noțiunea de previzibilitate a normei juridice și cea de previzibilitate a pieței certificatelor verzi și, prin urmare, susținerile de neconstituționalitate ale autorului excepției, referitoare la imprevizibilitatea normelor criticate, sunt neîntemeiate.

37. Referitor la critica de neconstituționalitate a prevederilor art. 6 alin. (2¹), (2²) și (9) din Legea nr. 220/2008, Curtea a reținut, în esență, că aceste norme de lege instituie reguli privind amânarea temporară a tranzacționării unui număr de certificate verzi, în perioada 1 iulie 2013—31 martie 2017, recuperarea certificatelor verzi amânate, și stabilesc perioada de valabilitate de 12 luni a certificatului verde emis de operatorul de transport și sistem, fără a încălca dreptul de proprietate privată. Astfel cum rezultă din Expunerea de motive la Legea nr. 23/2014, prin amânarea, și nu anularea, certificatelor verzi și posibilitatea recuperării acestor sume în concordanță cu un grafic de reșalonare care să păstreze capacitatea de plată se evită blocarea mecanismului de susținere a energiilor regenerabile și a investițiilor în sectorul energetic. Asemenea reguli se circumscriu scopului actual al legii vizând crearea unui mecanism de măsuri adecvate, „suficient de elastice pentru adaptarea dinamică”, care să limiteze sprijinul financiar acordat pentru promovarea energiilor regenerabile, aspect care însă rămâne în marja de apreciere a statului, chemat să identifice cele mai bune soluții și obligat să asigure crearea cadrului favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție, refacerea și ocrotirea mediului înconjurător, precum și menținerea echilibrului ecologic și aplicarea politicilor de dezvoltare regională în concordanță cu obiectivele Uniunii Europene, astfel cum prevede art. 135 din Constituție.

38. Referitor la invocarea dispozițiilor art. 23 alin. (11) din Constituție potrivit cărora „Până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești de condamnare, persoana este considerată nevinovată”, Curtea a constatat că acestea nu au incidență în cauză.

39. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, soluția pronunțată de instanța de contencios constituțional, precum și considerentele care au fundamentat-o își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Magistrat-asistent,
Simina Popescu-Marin

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI
GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIM-MINISTRUL

DECIZIE
privind acordarea calității de consilier onorific
al prim-ministrului pentru Strategia de Dezvoltare Economică
Integrată domnului Dumitru-Remus Vulpescu

În temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Art. 1. — Se acordă calitatea de consilier onorific al prim-ministrului pentru Strategia de Dezvoltare Economică Integrată domnului Dumitru-Remus Vulpescu.

Art. 2. — Activitatea domnului Dumitru-Remus Vulpescu este neremunerată.

PRIM-MINISTRU
MIHAI TUDOSE

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Mihai Busuioc

București, 7 iulie 2017.
Nr. 534.

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIM-MINISTRUL

DECIZIE
pentru stabilirea unor atribuții la nivelul conducerii
Secretariatului General al Guvernului

Având în vedere imposibilitatea temporară a exercitării atribuțiilor, în perioada 10—14 iulie 2017, de către secretarul general al Guvernului,

în temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — În perioada 10—14 iulie 2017, atribuțiile secretarului general al Guvernului sunt exercitate de către doamna Ioana-Andreea Lambru, secretar general adjunct al Guvernului, cu rang de secretar de stat, conform prevederilor legale în vigoare.

PRIM-MINISTRU
MIHAI TUDOSE

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Mihai Busuioc

București, 7 iulie 2017.
Nr. 535.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2017 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2017 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

